

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1298/2024
02.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић, Слободана Велисављевића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Тихомира Цвјетића, поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 80/24 од 19.04.2024. године и Кв 1241/24 од 22.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 02.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Тихомира Цвјетића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Првог основног суда у Београду К 80/24 од 19.04.2024. године и Кв 1241/24 од 22.07.2024. године и предмет **ВРАЋА** Првом основном суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К 80/24 од 19.04.2024. године обавезана је окривљена АА, на основу члана 261. став 1. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП, да оштећенима ББ и ВВ, на име издатака које су имале на име награде и нужних издатака пуномоћника, плати износ од 81.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Првог основног суда у Београду К 80/24-Кв 1241/24 од 22.07.2024. године одбијена је жалба браниоца окривљене АА, адвоката Тихомира Цвјетића од 29.04.2024. године изјављена против решења Првог основног суда у Београду К 80/24 од 19.04.2024. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Тихомир Цвјетић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи правноснажна решења и да одбије захтев оштећених за накнаду трошкова кривичног поступка и окривљеној досуди износ од 27.000,00 динара на име састава жалбе против првостепеног решења или да укине побијана решења и предмет врати на поновни поступак првостепеном

суду, а окривљеној досуди износ трошкова од 54.000,00 динара на име састава захтева за заштиту законитости.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Врховном јавном тужилаштву, Врховни суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА указује да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер је окривљена првостепеном пресудом оглашена кривом да је извршила кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ и ослобођена дужности да накнади трошкове кривичног поступка, за које је одређено да падају на терет буџетских средстава суда, због чега не постоји могућност доношења посебног решења којим би се окривљена обавезала да накнади трошкове које су оштећене имале ангажовањем пуномоћника, а нарочито што оштећене, а ни њихов пуномоћник, нису изјавили жалбу на првостепену пресуду због одлуке суда о трошковима кривичног поступка.

Из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К 80/24 од 13.03.2024. године окривљена АА оглашена кривом због извршења кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ, за које јој је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и истовремено одређено да се наведена казна према окривљеној неће извршити уколико окривљена у року проверавања од једне године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, а на основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљена АА је ослобођена дужности да накнади трошкове кривичног поступка и одређено је да исти падају на терет буџетских средстава суда, док су оштећене ББ и ВВ, на основу члана 258. став 4. ЗКП, ради остваривања имовинскоправног захтева упућене на парницу. Истом пресудом, констатовано је да су се по објављивању пресуде странке и бранилац одrekli права на жалбу, а с обзиром да оштећене ББ и ВВ нису биле присутне на главном претресу, образложење пресуде у смислу члана 429. став 3. тачка 3) ЗКП, садржи једино разлоге за одлуку о имовинскоправном захтеву и о трошковима кривичног поступка. Из списка предмета произилази и да оштећене ББ и ВВ нису изјавиле жалбу на првостепену пресуду.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да трошкови кривичног поступка представљају издатке учињене поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7) и 8) ЗКП, прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају награду вештаку, награду стручном саветнику, награду и нужне издатке браниоца, нужне издатке приватног тужиоца и оштећеног као тужиоца и њихових законских заступника, као и награду и нужне издатке њихових

пуномоћника, као и нужне издатке оштећеног и његовог законског заступника, као и награду и нужне издатке његовог пуномоћника.

Одредбом чана 262. став 1. ЗКП прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, а ставом 2. истог члана прописано је да ако недостају подаци о висини трошкова посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

Имајући у виду напред цитиране законске одредбе, по оцени Врховног суда, основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА указује да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер је окривљена првостепеном пресудом ослобођена обавезе да накнади трошкове кривичног поступка у смислу члана 264. став 4. ЗКП и одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, па окривљена није могла бити обавезана да накнади трошкове на име награде и нужних издатака пуномоћнику оштећених, тим пре што пуномоћник оштећених ББ и ВВ, а ни саме оштећене, нису изјавили жалбу на првостепену пресуду у делу који се односи на трошкове поступка, па наведено није у складу са одредбом члана 262. став 2. ЗКП, која се односи само на могућност да се у одређеном року након правноснажности пресуде којом је одлучено ко сноси трошкове кривичног поступка, посебним решењем одлучи само о висини трошкова када се подаци прибаве.

Из наведених разлога, Врховни суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, па је побијано решење укинуо, а предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, да би се у поновном поступку у смислу примедби изнетих у овој пресуди и поновном поступку донела јасна, правилна и на закону заснована одлука.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Гордана Којић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**